

Kaivoin multaisin sormin poteron sen sisään ryömin ja pääni täyteen morfiinia annostelin
Unelmoin ja näin korkeita monumentteja sateenkaaren ja likaisia polkuja Aseiden laukausten
ja kaikuvien huutojen jälkeen haaveilin keltaisen kukkivasta pellosta Pellolla on viljelijä ja
maamyyrä, he toisiaan suutelivat Pellolla oleva talo on termiittien täyttämä ja se natisi
saranoiltaan Havahduin nälän tunteeseen tupakan sytytin ja sen savun tanssia tiivisti seurasin
Se muistutti minua keinuvista puuhevosista joilla siskoni kodissani leikki Termitit söivät
punaista hirttämme; ne vilisivät kaikkialla katossa ullakolla rakenteissa
liinavaatekaapeissa Niiden vilinä muistutti kihelmöivästä kädestä joka puutui pikkuhiljaa Tunsin
iskun pihlajaisella poskellani tunsin vaappuvani mustassa meressä Vieraan miehen huulet
vapisten liikkuvat ääntä en tunnista, mutta kirkkaan siniset silmät hehkuivat kirkkaat
valokuovat taivaalla hohtivat Kiljuin ja polviini vasten nojasin termitit käsiäni pitkin matelivat
Ne purivat ja ihoni alle munivat karistan niitä ihostani kuin tuhkaa tupakasta Poltettujen
ruumiiden seassa puuhevosetkin joukkohaudassa itkevät Silvottujen ruumiiden osista nälkää
näkevätkin juhlaallisesti aterioivat Heräsin kirkkaan valkoisten verhojen takaa kouristuksissani,
koin pitkään ummetusta en unelmoinut enää monumentteja, sateenkaarta tai likaisia polkuja
en haaveillut keltaisen kukkivasta pellosta ulkoa kaikui askelia, joiden pelkoa muistuttava
hiljaisuus oli outoa